

Безголосне, мов сон, у хату  
Вкотився смерк. Високі стіни  
Прибрались в довгі сірі тіні,  
Запах камелій плив в кімнату.

Блідава світляна пасмуга  
Кладеться на лице дівчини.  
Сумно. Годинник б'є години,  
В дрижачім світлі мріє туга.

А поруч ліжка — в білій шаті  
Смерть в романтичній сіла позі —  
Та на гребені виграває...

Блукає пісня по кімнаті  
Про ту любов, що "терня й рожі  
Людям в один вінок вплітає..."